

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej – Budowanie ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji”

COM(2011) 682 wersja ostateczna

(2012/C 229/08)

Sprawozdawca: **Giuseppe GUERINI**

Dnia 25 października 2011 r. Komisja, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej – Budowanie ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji”

COM(2011) 682 final.

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 8 maja 2012 r.

Na 481. sesji plenarnej w dniach 23–24 maja 2012 r. (posiedzenie z 23 maja) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 193 do 4 – 8 osób wstrzymało się od głosu – przyjęła następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, która słusznie wydała komunikat zapowiadający jedenaście kluczowych działań. Ponadto EKES z zadowoleniem stwierdza, że Komisja zacerpnęła różne koncepcje z opinii rozpoznawczej⁽¹⁾ w sprawie przedsiębiorczości społecznej.

1.2 EKES uważa, że należy wspierać przedsiębiorstwa społeczne z uwagi na ich kluczową rolę w stymulowaniu innowacji społecznych, zarówno ze względu na wprowadzanie nowych metod świadczenia usług i podejmowanie działań na rzecz poprawy jakości życia, jak i ze względu na tworzenie nowych produktów mających zaspokoić nowe potrzeby społeczeństwa. W szczególności EKES chce uwydatnić ogromny potencjał, jaki przedsiębiorstwa społeczne oferują w celu ułatwienia dostępu do pracy i poprawy jej warunków, zwłaszcza w przypadku kobiet i ludzi młodych, a także różnych kategorii pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji.

1.3 Dokument Komisji stanowi istotną okazję, by wesprzeć inicjatywę sprzyjającą coraz większej klarowności terminologii (unikając pokrywania się takich pojęć jak: *gospodarka społeczna*, *przedsiębiorstwo społeczne* i *przedsiębiorczość społeczna*). Pomogłoby to skonsolidować cele inicjatywy oraz zwiększyłyby jej skuteczność. Z tego względu EKES zaleca instytucjom UE, aby w spójny sposób używały wyrażenia „przedsiębiorstwo społeczne” zarówno w propozycjach politycznych, jak i na poziomie komunikacji.

1.4 EKES z zadowoleniem przyjmuje określone przez Komisję działania na rzecz tworzenia narzędzi do lepszego poznania sektora i lepszego eksponowania przedsiębiorstw społecznych oraz popiera cel rozwijania inicjatyw, które pomogą przedsiębiorstwom społecznym wzmocnić wydajność, zwiększyć poziom profesjonalizacji i ułatwić tworzenie sieci ich umiejętności. Celem tych działań będzie również stymulowanie wkładu, jaki wnoszą one na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

1.5 Godne uznania są cele Komisji związane ze zwiększeniem dostępu do finansowania i poprawą ram prawnych; odnośnie do tych dwóch celów podkreśla się, że do promowania przedsiębiorstw społecznych niezbędny jest sprzyjający kontekst społeczny i prawny.

1.6 EKES z zadowoleniem przyjmuje zachętę zawartą w komunikacie dotyczącym inicjatywy do promowania środków mających na celu zwiększenie dostępu przedsiębiorstw społecznych do zamówień publicznych.

1.7 EKES zwraca się do państw członkowskich, aby stworzyły ramy krajowe na rzecz wzrostu i rozwoju przedsiębiorstw społecznych, z uwzględnieniem odpowiednich kluczowych obszarów, w celu zapewnienia tym przedsiębiorstwom wsparcia i rozwoju. W szczególności zaleca podejmowanie inicjatyw ułatwiających poszczególnym państwom członkowskim zwolnienie z opodatkowania niewypłaconych zysków, by przyczynić się do konsolidacji majątkowej przedsiębiorstw społecznych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 1.

1.8 Dla zapewnienia pełniejszej realizacji działań zaproponowanych w komunikacie należałoby wspierać działania w zakresie oceny skutków i korzyści wygenerowanych przez przedsiębiorstwa społeczne.

2. Wstęp

2.1 Przedsiębiorstwa społeczne zyskują w ostatnich latach coraz większe znaczenie w dziedzinie polityki gospodarczej i polityki spójności. Pojawiało się sukcesywnie wiele różnorodnych inicjatyw promowanych przez różne organy. Sam EKES był inicjatorem niektórych opinii z inicjatywy własnej, zgodnych z niniejszym dokumentem, który stanowi ich kontynuację; w szczególności można tu przytoczyć opinię w sprawie różnorodności form przedsiębiorstw⁽²⁾ z 2009 r. oraz najnowszą istotną opinię rozpoznawczą w sprawie przedsiębiorczości społecznej i przedsiębiorstw społecznych⁽³⁾, która została przygotowana na wniosek Komisji jako wkład do opracowania inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i która obejmuje różne priorytetowe obszary kluczowe dla wzrostu i rozwoju przedsiębiorstw społecznych.

2.2 Nie tylko w Europie od kilku lat znacząco rośnie dorobek akademicki i naukowy w sprawach dotyczących przedsiębiorstw społecznych, który stał się bodźcem również dla instytucji UE.

2.3 W tym miejscu należy przypomnieć rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej (2008/2250(INI)), jak również petycję „From Words to Action: European Scholars in Support of Social Economy Enterprises”, podpisaną przez 400 nauczycieli akademickich z europejskich uniwersytetów, przyjętą przez Parlament Europejski podczas wystąpienia komisarzy Michela Barniera i Antonia Tajaniego dnia 13 października 2010 r.

2.4 Pojęcie „przedsiębiorczość społeczna” miało w przeszłości różne znaczenia, rozszerzało stopniowo swój zakres semantyczny w zależności od autorów, którzy z pojęcia tego korzystali; początkowo stosowano je do określenia działalności prowadzonej przez organizacje niekomercyjne w celu generowania zysków przeznaczonych do ponownego inwestowania celem finansowania tych samych organizacji. Ważne jest, aby zachować pojęcie przedsiębiorstwa społecznego i nie mylić go z pojęciem *odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw*. Instytucje UE działające w tym sektorze muszą to podkreślić w najbliższych realizowanych przez siebie inicjatywach.

3. Pojęcie przedsiębiorstwa społecznego

3.1 Pojęcie przedsiębiorstwa społecznego zaproponowane w komunikacie w sprawie inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej stanowi pozytywny krok w kierunku rozpoznania specyficznych cech organizacji tego typu i powinno stanowić punkt odniesienia dla instytucji UE. W istocie opis ten prawidłowo uwzględni trzy kluczowe aspekty wyróżniające przedsiębiorstwa społeczne: cel socjalny lub społeczny, działalność przedsiębiorców oraz zarządzanie uczestniczące. EKES

zwraca uwagę na konieczność stosowania tego samego opisu we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

3.2 Ponadto należy przypomnieć, że Komisja we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu i Rady w sprawie Programu Unii Europejskiej na rzecz przemian i innowacji społecznych określa serię wymogów, do których EKES odnosi się przychylnie i które definiują przedsiębiorstwo społeczne.

3.3 EKES przyjmuje z zadowoleniem, że Komisja nie przedstawia normatywnej definicji przedsiębiorstwa społecznego, odnosząc się do poszanowaniem różnic w przepisach krajowych, które winny być przestrzegane i gwarantować, że pojęcie przedsiębiorstwa społecznego nie będzie przedmiotem nadużyć.

3.4 EKES pragnie przypomnieć przyjętą ostatnio opinię rozpoznawczą w sprawie przedsiębiorczości społecznej i przedsiębiorstw społecznych, zawierającą opis przedsiębiorstwa społecznego, które wyróżnia się następującymi cechami:

- jest ukierunkowane przede wszystkim na cele społeczne, a nie na zysk; przynosi korzyści społeczne wspólnikom lub, ogólniej, całemu społeczeństwu;
- w przeważającej mierze ma charakter niekomercyjny, przy czym nadwyżki ulegają reinwestycji, a nie są rozprowadzane wśród udziałowców czy też właścicieli;
- występuje w zróżnicowanych formach i modelach prawnych (takich jak spółdzielnie, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, stowarzyszenia wolontariackie, fundacje, przedsiębiorstwa komercyjne lub niekomercyjne); często różne formy prawne są łączone, czasami zaś stosownie do potrzeb zmienia się ich forma;
- jest podmiotem gospodarczym wytwarzającym towary i usługi (często świadczone w interesie ogólnym), których istotnym elementem jest innowacja społeczna;
- działa w postaci zespołu niezależnych podmiotów, w wypadku których istotne są partycypacja i współdecydowanie (pracowników, użytkowników, udziałowców), zarządzanie i demokracja (przedstawicielska albo otwarta);
- często wywodzi się z organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

3.5 Odnosząc się do powyższych właściwości, należy podkreślić następujące wymagania definiujące:

- W statusach należy określić **brak celu zarobkowego**, czyli obowiązek przeznaczenia zysków i nadwyżek operacyjnych na prowadzenie działalności statutowej lub na powiększenie majątku, poprzez gromadzenie ich w funduszu, którego nie można rozdzielić między właścicieli, ani w czasie funkcjonowania przedsiębiorstwa, ani w przypadku jego rozwiązania. W przedsiębiorstwach społecznych zabroniona jest bezpośrednia dystrybucja zysków i nadwyżek operacyjnych, jak również funduszy i rezerw między członków zarządu,

⁽²⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 1.

wspólników, udziałowców, pracowników bądź współpracowników; ograniczenie to obejmuje oczywiście również formy pośrednie, takie jak na przykład wypłacanie członkom zarządu i pracownikom wynagrodzeń wyższych niż przewidziane w przedsiębiorstwach prowadzących działalność w takich samych lub analogicznych sektorach i warunkach. Podobnie należy ograniczyć wypłatę wynagrodzeń w postaci narzędzi finansowych, która nie może przekraczać określonych procentowo wielkości, w celu zagwarantowania właściwej kapitalizacji przedsiębiorstw społecznych.

— **Zwracanie uwagi na dobro wspólne i na interes ogólny wspólnoty.** Często definiuje się przedsiębiorstwa społeczne, uwzględniając dwa różne elementy: cel społeczny, którego rozumienie rozszerza się na cele leżące w *interesie ogólnym* i który odnosi się do wspólnoty lokalnej bądź do poszczególnych grup społecznych znajdujących się w różny sposób „w trudnej sytuacji”; oraz rodzaj towarów i usług dostarczanych zgodnie z tym celem.

— **Funkcja wspierania spójności społecznej** poprzez dostarczanie towarów i usług zgodnie z celem polegającym na lepszej realizacji zrównoważonego rozwoju gospodarczego, społecznego i środowiskowego.

4. Uwagi dotyczące wniosku Komisji

4.1 W komunikacie omówiono różne aspekty poprawy dostępu do finansowania (3.1), lepszego eksponowania przedsiębiorczości społecznej (3.2) oraz poprawy otoczenia prawnego (3.3).

4.2 Odnośnie do poprawy możliwości dostępu do finansowania zgadzamy się z oceną Komisji w sprawie konieczności finansowania przedsiębiorstw społecznych. Wynika to z tego, że zarówno wśród instytucji kredytowych, jak i podmiotów zarządzających środkami służącymi wspieraniu kredytów przez instytucje publiczne brakuje odpowiednich instrumentów do oceny wiarygodności kredytowej przedsiębiorstw społecznych. W wielu przypadkach mamy do czynienia ze słabą zdolnością do rozpoznawania wartości przedsiębiorstwa i stabilności ekonomicznej przedsiębiorstw społecznych.

4.3 Aby umożliwić przedsiębiorstwom społecznym lepsze eksponowanie korzyści, należy przede wszystkim zacząć od dokonywania pomiaru wyników społecznych spółki innych niż wartości wyłącznie ekonomiczne. Podkreśla się konieczność zapewnienia instrumentów umożliwiających ocenienie i wzmocnienie oddziaływania oraz społecznych wyników działalności tych przedsiębiorstw.

4.4 Praktyki w zakresie sprawozdawczości społecznej pełnią zasadniczą funkcję w organizacji gospodarki społecznej. Istnieją różne narzędzia służące do pomiaru wyników przedsiębiorstwa – w wymiarze społecznym – tworzone przede wszystkim przez bardziej ustrukturyzowane organizacje. Należałoby jednak analizować i kształtować narzędzia dostosowane również do małych przedsiębiorstw społecznych. Komisja powinna opracować badanie, w którym porównałaby istniejące modele, a ponadto powinna zachęcać do stosowania tych istniejących systemów i przedsięwziąć środki w celu opracowania systemu lub wspólnego europejskiego kodeksu postępowania, z którego będą mogły korzystać liczne przedsiębiorstwa społeczne.

4.5 Aby zwiększyć zaufanie do przedsiębiorstw społecznych, należy je budować, porównując „znakowanie” społeczne w całej UE. Jak zaproponowała Komisja w działaniu kluczowym nr 6, można by utworzyć publiczną bazę danych służącą do porównywania modeli, wskazującą, jak mierzyć wyniki społeczne i jak aktualne metody zostały zastosowane.

4.6 Z zadowoleniem przyjmuje zamiar poprawienia otoczenia prawnego wykorzystywanego przez europejską przedsiębiorczość społeczną (działanie kluczowe nr 9), zarówno w zakresie uproszczenia rozporządzenia w sprawie statutu spółdzielni europejskiej, jak i w zakresie ustanowienia statusu fundacji europejskiej. W tworzeniu lepszego otoczenia prawnego dla przedsiębiorstw społecznych można by ponadto zastosować wytyczne w sprawie tworzenia statusów zrzeszeń o charakterze społecznym i wolontariackim, z których często wywodzą się przedsiębiorstwa społeczne. Z tego względu EKES wzywa Radę i Parlament do zatwierdzenia wniosków dotyczących rozporządzeń.

4.7 W tej kwestii stosowne jest zobowiązanie przyjęte przez Komisję w komunikacie, by przeprowadzić badania na temat sytuacji towarzystw ubezpieczeń wzajemnych we wszystkich państwach członkowskich w celu przeanalizowania w szczególności ich działalności transgranicznej. Ponowne odkrycie i promowanie systemu towarzystw ubezpieczeń wzajemnych jako narzędzia ochrony socjalnej stanowi z pewnością istotną perspektywę utrzymania siatki bezpieczeństwa socjalnego sprzyjającej włączeniu społecznemu.

4.8 Wspieranie przedsiębiorstw społecznych może sprzyjać uczestnictwu zainteresowanych podmiotów oraz obywateli w zorganizowanych formach samopomocy, które sprzyjać będą działaniom w zakresie koncentracji popytu i wypróbowaniu pomocy wzajemnej.

4.9 Jeśli przedsiębiorstwa społeczne działające w dziedzinie integracji na rynku pracy będą odpowiednio promowane, mogą stać się narzędziem dalekowzrocznej aktywnej polityki pracy i sprzyjać zatrudnieniu osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; w związku z obecnym kryzysem zatrudnienia może to stanowić zasadniczy czynnik dla osób wykluczonych z rynku pracy.

4.10 Udział pracowników może stanowić ważny czynnik stymulujący, który należy wykorzystać, by stawić czoła również niektórym kryzysom przemysłowym. Można by też stosować formy wykupu przedsiębiorstwa przez pracowników stowarzyszonych w różnych modelach przedsiębiorstw społecznych.

4.11 Przedsiębiorstwa społeczne odgrywają zasadniczą rolę jako motor innowacyjności społecznej. Doświadczenie spółdzielni społecznych w zakresie włączenia do rynku pracy stanowi oczywisty przykład, ale niezależnie od formy prawnej innowacje społeczne wprowadzane są również poprzez nowe metody świadczenia usług oraz tworzenie nowych innowacyjnych produktów i usług dla zaspokojenia nowych potrzeb społeczeństwa. Instytucje europejskie muszą zatem działać w sposób spójny, koordynując środki dotyczące przedsiębiorstw społecznych, innowacji i przemian społecznych.

4.12 Do wspierania innowacji bardzo przydatne są organizacje sprzyjające powstawaniu i rozwojowi sieci między przedsiębiorstwami społecznymi w celu zwiększenia udziału w procesach tworzenia partnerstw i ośrodków przedsiębiorczości między przedsiębiorstwami społecznymi zrzeszonymi w konsorcjach. Ważny jest zatem wniosek Komisji, który w działaniu kluczowym nr 5 proponuje środki mające na celu sprzyjanie łączeniu przedsiębiorstw i rozwojowi sieci między przedsiębiorstwami społecznymi, co wpłynie pozytywnie na wymianę sprawdzonych rozwiązań, korzyści skali i wspólne usługi (szkolenie, projektowanie, zarządzanie itp.).

4.13 EKES z zadowoleniem przyjmuje określone przez Komisję działania na rzecz tworzenia narzędzi w celu lepszego poznania sektora i lepszego eksponowania przedsiębiorczości społecznej (działania kluczowe nr 5, 6, 8). Lepsza znajomość możliwości oferowanych przez ten model przedsiębiorczości sprzyja intensywniejszej współpracy między przedsiębiorstwami społecznymi i zwykłymi.

4.14 Należy tworzyć inicjatywy, które pomogą przedsiębiorstwom społecznym wzmocnić potencjał w zakresie przedsiębiorczości, zwiększyć poziom profesjonalizacji i ułatwić tworzenie sieci ich umiejętności. W tym kontekście przydatny jest pomysł propagowania platform wymiany sprawdzonych rozwiązań, również w celu większej internacjonalizacji przedsiębiorstw społecznych.

4.15 Komitet uważa, że Komisja powinna nadać priorytetowy charakter porównaniu nowych, powstających właśnie form prawnych przedsiębiorstw społecznych, opracowując badanie rozpoznawcze. Jednak pomocniczość powinna stanowić zasadę przewodnią z uwagi na to, że modele krajowe mogłyby wymagać – lub nie – ram prawnych opartych na własnych kontekstach prawnych i tradycjach.

4.16 Należy promować zasadę pomocniczości wśród instytucji publicznych, wspierać kształtowanie polityki zachęt oraz działania na rzecz tworzenia inicjatyw w zakresie zrzeszania się przedsiębiorców, które okazały się kluczowe dla rozwoju przedsiębiorstw społecznych.

4.17 Polityka zachęt nie może zniekształcać zasad konkurencji, lecz musi uznawać specyficzny charakter przedsiębiorstw społecznych, który nie może służyć oportunistycznie do uzyskania łatwych korzyści.

4.18 Jeśli chodzi o tworzenie instrumentów poprawiających dostęp do finansowania, EKES powinien gromadzić innowacyjne metody i dzielić się nimi w państwach członkowskich. Należałoby promować instrumenty nakierowane na aspekty dotyczące wyraźnie przedsiębiorczości, takie jak:

- instrumenty gwarancji kredytowych dla przedsiębiorstw społecznych (takie jak sieci gwarancyjne oparte na modelu samopomocowym lub publiczne fundusze gwarancyjne);
- instrumenty kapitalizacji dla inwestycji społecznych średnio- i długoterminowych (takie jak fundusze etyczne, fundusze na rzecz innowacji społecznych, fundusze społeczne *venture capital*);

— przepisy o charakterze normatywnym lub podatkowym ukierunkowane na wspieranie kapitalizacji przedsiębiorstw społecznych, zachęcające do udziału różne zainteresowane podmioty lub ułatwiające im taki udział.

4.19 Należy skupić się zwłaszcza na hybrydowych formach inwestycyjnych, które są lepiej dostosowane do przedsiębiorstw społecznych, gdyż łączą elementy oceny solidarnej z elementami o charakterze finansowym. Ważne jest również, aby oprócz przedsiębiorstw społecznych wykorzystywano również optymalnie sprawdzone doświadczenia banków i instytucji kredytowych o charakterze wspólnotowym i partycypacyjnym, takich jak na przykład banki spółdzielcze lub banki o celach etycznych i społecznych.

4.20 Potrzebne jest wsparcie takich narzędzi jak mikrokretydy (działanie kluczowe nr 2), ale należy odróżniać godną pochwały funkcję społeczną mikrokretydów, będących doskonałym instrumentem sprzyjającym wychodzeniu obywateli z ubóstwa, od instrumentów na rzecz rozwoju przedsiębiorstw, które siłą rzeczy są bardziej złożone i rozbudowane. W istocie niektóre przedsiębiorstwa społeczne tworzą inwestycje warte setki tysięcy euro, które nie mogą być wspierane za pomocą mikrokretydów.

4.21 EKES z zadowoleniem przyjmuje możliwości wspierania innowacji społecznych, przedsiębiorczości i przedsiębiorstw oferowane przez nowe programy funduszy strukturalnych, zaproponowane w działaniach kluczowych nr 3 i nr 4 lub w Inicjatywie na rzecz przedsiębiorczości społecznej. EKES pragnie podkreślić, że państwa członkowskie powinny uznać przedmiotowe obszary za priorytetowe w krajowych programach reform, tak aby obszary te mogły zostać włączone do następnego okresu programowania Europejskiego Funduszu Społecznego. Ponadto z zadowoleniem przyjmuje propozycję programu na rzecz przemian i innowacji społecznych, który mógłby pozwolić na dodatkowe wsparcie rozwoju potencjału i finansowania przedsiębiorstw społecznych.

4.22 Odnośnie do działania kluczowego nr 1 (fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej) EKES z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę, ale podkreśla konieczność zachowania takiego samego opisu, jaki zawarty jest w inicjatywie na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Fundusze te muszą być uznane za jedną z różnych form instrumentów inwestycyjnych skierowanych do przedsiębiorstw społecznych.

4.23 Należy przygotować mniej restrykcyjną formę systemu *de minimis* dla przedsiębiorstw społecznych (działanie kluczowe nr 11), zwłaszcza odnośnie do przedsiębiorstw działających w dziedzinie integracji na rynku pracy, również w przypadku, kiedy wsparcie publiczne przyznawane jest bezpośrednio przedsiębiorstwu, a nie pracownikom. Usprawiedliwieniem takiego stanowiska może być przykład angielskiego Big Society Fund, który został niedawno dofinansowany znaczącą kwotą pieniędzy publicznych, których Komisja nie uznała za pomoc przyznawaną przez państwo z uwagi na oczywistą społeczną wartość tego przedsięwzięcia.

4.24 Pozytywnie ocenia zamiar Komisji, by wspierać dostęp przedsiębiorstw społecznych do systemu zamówień publicznych (działanie kluczowe nr 10). W ostatnich latach Komisja Europejska odegrała zasadniczą rolę w promowaniu klauzul społecznych w zamówieniach publicznych. Od ponad dziesięciu lat odnotowuje się wzrost wrażliwości instytucji wspólnotowych

na zagadnienia spójności społecznej i rozwoju zrównoważonego, bo żeby osiągnąć cel, jakim jest budowanie społeczeństwa sprawiedliwszego i żyjącego w większym dobrobycie, wzrost gospodarczy musi sprzyjać zrównoważeniu środowiskowemu oraz spójności społecznej.

4.25 Komisja powinna z całą stanowczością kontynuować działania rozpoczęte w celu promowania kryteriów społecznych i środowiskowych przy udzielaniu zamówień publicznych oraz powinna gromadzić i wymieniać najlepsze wzorce między państwami członkowskimi, które w kryteriach udzielania zamówień będą uwzględniały aspekty społeczne i środowiskowe. Co więcej, znaczenie tych zasad uznał w swoim orzecznictwie Trybunał Sprawiedliwości.

4.26 EKES z zadowoleniem przyjmuje działanie kluczowe nr 6 Komisji na rzecz utworzenia bazy danych certyfikatów, aby systemy te mogły być łatwiej porównywane. Ponadto Komisja powinna przeprowadzić badanie w zakresie takich systemów, aby znaleźć synergie oraz wymieniać doświadczenia.

W niniejszym dokumencie EKES podkreśla potrzebę porównywalnych i skonsolidowanych danych statystycznych, badań i danych dotyczących przedsiębiorstw społecznych. Komisja i Eurostat powinny odgrywać kluczową rolę w promowaniu wzajemnego uczenia się w UE.

4.27 Propozycję utworzenia jednego punktu dostępu do danych (działanie kluczowe nr 8) należy przyjąć z zadowoleniem. Powinna ona być uzupełniona podobnymi inicjatywami w państwach członkowskich w celu zapewnienia zgodności i synergii.

4.28 Komisja Europejska odgrywa kluczową rolę we wspieraniu przedsiębiorstw społecznych w ramach agendy politycznej i w dbaniu o to, by takim przedsiębiorstwom poświęcano należną uwagę. Dlatego też istotna jest propozycja, aby stworzyć grupę doradczą do spraw przedsiębiorstw społecznych, która zbada stan zaawansowania środków omówionych w komunikacie. Podobne struktury powinny być promowane również w innych państwach członkowskich.

Bruksela, 23 maja 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
